

Література

1. Доля В. Т. Экономический анализ: теория и практические методики: учебное пособие / В. Т. Доля – Київ: Кондор, 2003, - 208 с.
2. Костюк В. О. Техніко-економічний аналіз діяльності підприємств міського господарства : навч. посібник / В. О. Костюк; Харків. нац. акад. міськ. Гос-ва. – Харків: ХНАМГ, 2010. – 245 с.
3. Косова Т. Д. Організація і методика економічного аналізу: навч. Посібник / Т. Д. Косова, П. М. Сухарев, Л. О. Ващенко та ін. – Київ : центр учбової літератури, 2012. – 528 с.

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ РЕГІОНІВ

В. Ю. ЛИСАК, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економіки підприємства
*Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка,
м. Кам'янець-Подільський*

В сучасних умовах глобалізації економіки та руху капіталу на початку ХХІ століття постає проблема ефективного формування та розвитку одного з найцінніших ресурсів планети її людського капіталу оскільки саме людина з її здібностями є рушійною силою розвитку економіки.

Як показали результати дослідження в регіонах склалась несприятлива соціально-економічна ситуація, яка не сприяє поліпшенню розвитку людського капіталу.

За часів існування на території нашої країни командно-адміністративної економіки та центрального розподілу усіх видів ресурсів в тому числі і грошових інвестиції як такі не розглядались. Ситуація поліпшилась лише після розвалу Радянського Союзу та переходу України до ринкової економіки.

Методологічні засади щодо формування поняття інвестиції та їх ролі в регіональному розвитку закладені в наукових працях зарубіжних і вітчизняних вчених: серед яких найвагоміший внесок зробили О. І. Амоша, С. С. Аптекар, І. Т. Балабанов, М. Г. Білопольський, І. П. Булеев, В. М. Геєць, Л. Дж. Гітман, В. М. Гриньова, Я. І. Єлейко, М. А. Йохна, В. М. Колосок, Л. М. Кузьменко, І. П. Мойсеєнко, В. П. Савчук, М. Г. Чумаченко та ін. Однак, незважаючи на значну кількість наукових робіт та поглядів науковців, які присвячені особливостям інвестицій в людський капітал на регіональному рівні є недостатніми, тому є необхідність подальшого більш глибокого його вивчення.

Інвестиції як економічна категорія розглядається не лише науковцями та економістами-практиками але й на рівні державних органів влади так в Україні теоретичне обґрунтування категорії інвестицій знайшло своє відображення в Законі України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. в

ред. від 17.02.2006 р. [1]. Відповідно до цього Закону інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний ефект.

У сучасній українській економічній енциклопедії термін «інвестиції» (від лат. «investio» – одягаю) – довготермінові вкладення капіталу в різні сфери та галузі народного господарства всередині країни та за її межами з метою привласнення прибутку [2, с. 630].

Для розвитку людського капіталу на регіональному рівні перш за все необхідне залучення інвестицій в освіту. Ситуація з закладами освіти особливо дошкільними в сільській місцевості часто набуває критичного стану. Недостатнє фінансування призвело до їх масового закриття. Часто батьки просто не мають де подіти своїх дітей. З шкільною освітою ситуація не краща у зв'язку з демографічною кризою яка виникла в нашій країні школи просто закривають. Діти змушені їздити в більш великі населені пункти або в райцентр. Це негативно впливає на якість отриманих знань. В сучасних умовах децентралізації ситуація потрошку змінюється на краще якщо громада не може відкрити заклад освіти та принаймні організовує більш якісну доставку дітей в заклади.

Незадовільний стан справ в галузі освіти призводить до зниження освітнього рівня нації, падіння престижу освіти, деградації життєвих стандартів населення. В наслідок кризових явищ та загостренню економічної кризи відбувається вплив кваліфікованих кадрів, найкращої робочої сили за кордон [3, с. 27].

Незважаючи на високий розвиток освіти в Україні на регіональному рівні існує ряд завдань які потребують негайного вирішення, серед них такі як: підняття заробітної плати та престижу вчительської професії; розвиток приватної шкільної освіти; збільшення державного фінансування освіти; модернізація системи освіти та забезпечення її якості відповідно до новітніх досягнень науки.

Якість людського капіталу визначається станом здоров'я населення. Однак, і тут стан справ хотів би бажати кращого. Всім давно крім можновладців стало зрозумілим, що в країні безкоштовної медицини просто не існує. Існують лише корупційні схеми як безпосередньо на рівні закладів охорони здоров'я так і на рівні міністерства в цілому.

В останні роки в закладах охорони здоров'я усе менше лишається фахівців, що пояснюється низьким рівнем заробітної плати, невисокою кар'єрною та професійною мотивацією, особливо у невеликих містах та селах.

Брак своєчасної та якісної медичної допомоги низький рівень технічної оснащеності медичних установ, скорочення їхньої кількості, особливо в сільській місцевості, негативно впливає на стан здоров'я населення, спричиняє підвищену захворюваність та ранню смертність населення. Такий стан здоров'я аж ніяк не сприяє формуванню робочої сили, яка б відповідала

високим кваліфікаційним вимогам, підвищеній мобільності, здатності до адекватної поведінки в динамічній ринковій ситуації [3, с. 97].

Література

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.91 р. № 1560-ХІІ.
2. Економічна енциклопедія : у трьох томах. Т. 1 / за ред. С.В. Мочерний. – Київ : Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
3. Назарова Г. В. Формування та розвиток людського капіталу корпоративних підприємств. Наукове видання / Г. В. Назарова, Н. Л. Гавкалова, Н. С. Маркова. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2006. – 240 с.
4. Людський капітал України: стан, проблеми, перспективи відтворення: монографія у 2 ч. / за ред. В.М. Лич // Київський національний ун-т будівництва і архітектури. – Київ : КНУБА, 2009. – Ч. I – 224 с.

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДО ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

В. М. МОМОТ, канд. техн. наук, доц.,
доц. кафедри менеджменту

Т. С. КРУМКАЧЬОВА, магістр

*Національний аерокосмічний університет імені М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут», м. Харків*

Для того, щоб відповідати європейським стандартам, важливо та необхідно залучати інвестиції в економіку України, зокрема в транспортну інфраструктуру. Цим питанням цікавилось багато вчених, серед яких В. Сіденко, Х. Шерман, В. Бодров, але воно і досі залишається актуальним. Завдяки вигідному географічному розташуванню через Україну пролягають важливі транспортні сполучення [1].

Проте, нажаль, сьогодні існує чимало проблем, пов'язаних зі станом транспортної інфраструктури, які стають значною перешкодою для того, щоб Україна вважалася транспортним та транзитним вузлом міжнародного значення.

Серед головних проблем слід виокремити застарілу технічну базу, а також основні засоби, що потребують термінового оновлення. Існуючі стандарти не відповідають європейському рівню, простежується неефективне використання наявних транспортних засобів [2]. До того ж, чималий вплив створюють проблеми в політиці та економіці, воєнний конфлікт на сході. Вище перелічене стає на заваді у залучення потенційних інвесторів.

Розвиток міжнародних транспортних коридорів, який має позитивне відображення на економіці країни, неможливий без значних капіталовкладень. Зараз головні інвестори в Українську економіку – це Нідерланди, Німеччина, Австрія, Кіпр [3]. Завдяки цим країнам збагачується